

na deterret. Amare sunt obloquentium linguae: nec semper uera
cia sunt ora laudantium inde sequit & odit: hinc decipit officium
& facilius est uisitare discordem q̄ declinare fallace. Silua suc-
crescit ut postea resindat. Ideo ager serit ut metae: iam ple-
nus est orbis terra nos non capit quotidie bella secant: morbi
subtrahunt: naufragia obsorbent: & nihilominus detrahimus
& litigamus. Vides quoque in ecclesia imperitissimos quosque
florere & quia nutrierunt frōtis audaciā & nobilitatē linguæ
cōsecuti sunt: dum non recognitāt qd loquātur prudētes se &
eruditos arbitrātur: maxime si uulgi fauore habuerint q̄ ma-
gis dictis leuioribus cōmouent. Et econtrario uides eruditū
uirū in obscuro latere & p̄secutiōes pati: & non solū in popu-
lo gratiā non habere: sed iopia & egestate tabescere. Hæc aut̄
sunt quia non est hic meritorum retributio sed in futuro.

Cap. xxi. de iuramento uindicta menda-
cio stultiloquio prohibēdo.

Dixisti enī (ni fallor) iure te mala malis reddere: & cū
iurātibus iurare debere: quia aliquādo iurauit domi-
nus aut mala malis restituit. Scio primū non oia no-
bis cōuenire seruis quae domino conueniūt ne in cōparatiōe
famulorum domini uideat iniuria. Alioquin forsitan reclama-
re incipimus. Cur non e uirginibus: sed de aliis mulieribus ge-
neramur: aut cur mortui nostri tertia die non resurgunt. Iura-
uit scio saepē dominus qui nos iurare prohibuit: nec statim ex
hoc temere blasphemare debemus: q̄ alios uetererit dominus
quod ipse faciebat: quia dici nobis potest. Iurauit dominus
quasi dominus iurare nemo prohibebat: nobis quasi seruis
iurare non licet qui domini nostri lege iurare uetamur. Verū
ne in eius exēplo scandalū patiamur: ex quo tpe nos iurare
noluit nec ipse iurauit. Et qualiter de iuramenti causa breui

sermone satis factū est. Ita enī ad uindictę negotiū hūc eum
dem sensum facile prospici posse sufficere: quia aliud est nūc
tēpus gratiæ in quo plenitudo pfectiōnis aduenit. Aliud fu-
it legis. Aliud prophetarū dicēte domino. Audistis quia di-
ctum est antiq̄s ne occiderēt. Ego aut̄ pfecto præcipio: quæ
in ordine euāgelii digesta suo loco lector iueniet. Exquo enī
dei filius hoīs factus est. Exquo uetus fermentū iudaicæ tra-
ditionis est factū noua cōspersio. Exquo agnus nō in figura:
sed in ueritate comedit. Exquo secundū apostolū uetera trā-
sierunt & facta sunt oīa noua. Exquo iussum est imaginē ter-
reni hoīs deponere & assumere formā cœlestis. Exquo cō-
mortui sumus. Exquo uirtutibus cōsurreximus in christo.
Iurare non discas: mentiri sacrilegiū putas. Admonēdi itaq;
sunt oēs ut diligēter periuriū caueāt nō solū in altari seu san-
ctorum reliquiis: sed etiā in cōmuni loquæla. Omne enī qđ
nō ædificat audiētes in periculū loquentiū uertitur. Veritas
quidem claudi & ligari potest: uinci nō potest: quæ & suor̄
paucitate cōtentā est: & multitudine hostiū non terret. Pos-
sunt homines quis iusti aliqua simulare pro tēpore ob suam
aliorumq; salutem. Cōsideremus ergo quid loquamur: quia
pro omni uerbo ocioso reddituri sumus rationē in die iudicii
Verbū quidē ociosum est: q; sine utilitate dicētis & audiētis
profertur. Stultiloquiū aut̄ æstimo non alioꝝ tantū qui ali-
qua turpia narrant ut risum moueant: & fatuitate simulata
magis illudāt illis quibus placere desiderāt: sed etiā illoꝝ qui
prudētes saceruli putantur: & de rebus phisicis disputātes di-
cunt se arenas litorum: ḡittas oceanī & cœloꝝ spaciū: ter-
ræq; punctum liquido cōpræhendisse.

Cap. xxii. de patientia reconciliatio-
ne: & mortuis non lugendis.